

Kreds (Hall) paa min Side. I den Henseende minder jeg om, at han ikke blot var Medlem af den grundlovgivende Rigsforsamling, men ogsaa af dens Grundlovsudvalg, og dernæst var han en af Ordførerne for Udvalget, om end ikke for den Del, som angik Ministerparagraferne eller Kongens Rettigheder; men alligevel finder man ikke nogen Protest fra den ærede Rigsdagsmand i den grundlovgivende Forsamlings Forhandlinger mod Noget af det, som jeg har paaberaabt mig. Om den ærede Rigsdagsmand for Københavns Amts 1ste Valgkreds under et Eryk har høiet sig for at tiltræde Anklagen mod det Orstiebste Ministerium, veed jeg ikke, men i alt Fald har han stemt for denne Anklage, og det forekommer mig at være nok for mig til at kunne paatælde ham ogsaa i dette Stykke. Om den samme ærede Rigsdagsmand har været for eller imod det Monradiske Udkast, er vistnok ikke saa betyvende; men da den ærede Taler paaberaabte sig det, vil jeg oplyse ham om een Ting, og det er, at den, som den Gang var imod Monrads Udkast, var den daværende Indenrigsminister, og Københavns Amts 1ste Valgkreds's nuværende Rigsdagsmand var da Minister, og han har da naturligvis udtalt sig og stemt som Minister og ikke som Rigsdagsmand. Den ærede Rigsdagsmand for Københavns 1ste Valgkreds udtalte, at jeg skulde ved mit Forslag have været partiff for Folkethinget. Jeg svarer dertil, at jeg har taget Rigsretten, som den er, jeg har gjort det Forslag, at Rigsretten afgjør, om Noget har Hjemmel i Finantsloven, eller, om man vil have det, i Lillægsbevillingsloven. Jeg tror, at jeg derved har opfyldt Alt, hvad der med Høie kan forlanges. Rigsrettsdommene, navnlig den sidste af 4de Oktober 1877, gaa ud paa, at Rigsretten skal kunne afgjøre, om Noget burde have været efterbevilget eller ikke. Det anser jeg for et Indgreb i Rigsdagens Bevillingsmyndighed, og det er det, jeg tror bør søges fjernet; men jeg erkender, at det ikke kan søges fjernet paa anden Maade end ved Praxis. Rigsrettsdommenes Betydning er hidtil vistnok ikke stor. En anden Ting er det, hvilken Betydning Rigsretten har som politiff Institution, og da har den vistnok Meget at sige, fordi man veed, at det er en Domstol, der bærer en politiff Farve. En Domstol, som bestaar af Landssthingsmænd og Høiesteretsdommere, kan ikke Andet end have en konfervativ og retrograd Karakter. Jeg forstaa meget vel det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds. Jeg har her betragtet ham med Opmærksomhed. Han fortæller, at jeg Intet har lært og Intet har glemt, men den ærede Taler har formodentlig glemt Meget; thi da han optraadte første Gang som Rigsdagskandidat, nemlig i Nykjøbing paa Sjælland, og kom her ind i Thinget, da var hans politiff Stilling ganske anderledes, end den nu er. Er det sandt, at jeg har staaet stille, saa siger jeg om det ærede Med-

lem, at han har været i fuldstændig Kredsengang hele Tiden, og af det Program, som den ærede Taler dengang vedkjendte sig, er der ikke Løbel eller Spor tilbage i hans Udtalelser om denne Ministeransvarlighedslov. Det er nu noget ganske Personligt, som ikke for mig har Stort at betyde. Jeg har set den Slags politiff Figurer saa mange Gange, og jeg bebrejder slet ikke Noget det. Det er kun en simpel Retorsion. Man maa altsaa vide, at den Stjæbne, som dette Forslag vil faae, af mig ikke betragtes som Noget, der skal gjøre Epøke og Udslag i vort politiff Liv; men min Forventning staa kun til at faae at vide, hvorledes Høire vil have en Ministeransvarlighedslov skreven. Min Hu staa derhen, paa en Tid, da vi have set de mærkværdige politiff Begivenheder, jeg igaar tillod mig at nævne som Grunde for, at jeg kom frem med dette Forslag. Saa længe vi beholde et Ministerium siddende, der — jeg maa gjentage det tilsidst, lige som jeg gjorde det først — ikke tager sin Tilflugt til at gaa af, naar det har Flertal imod sig, og ikke bryder sig om Udsaldet af Dpløsningen af Folkethinget — saa længe som vi have et saadant Ministerium, kan jeg ikke Andet end gribe efter et Forsøg paa at faae at vide, hvilket Ansvar da det Ministerium vil tage, som paa den Maade sætter sig ud over den konventionelle politiff Stilling.

Berg: Jeg har kun et Par korte Bemærkninger at gjøre. Jeg skal ikke komme ind paa den Debat, der er ført, eller de Udtalelser, vi have hørt af den ærede Forslagsstiller og det ærede Medlem for Rjøge (Hørup); jeg skal ikke komme ind paa Sagens Realitet. Med Hensyn derimod til den Debat, der er ført paa den anden Side, vil jeg gjerne give et lille Indlæg, navnlig med Hensyn til de Udtalelser, vi hørte af det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Nimestad). Det ærede Medlem fandt det absurd, at Regjeringen stod til Ansvar for Udgifter, som den afholdt paa forventet Lillægsbevilling; men dersom denne Paaastand var rigtig, var ethvert Ministerium i Stand til at undergrave § 49 i Grundloven. Nærmere skal jeg ikke komme ind paa dette. Dernæst sagde det ærede Medlem, at, hvad man end sagde om de ældre af hans Meningsfæller, saa maatte han og hans, der staa omtrent i samme Alder, dog være fritagne for Beskyldningen for at have skiftet Grundfætninger om vore politiff og konstitutionelle Forhold. Et af de første Blade, der blev omdelt paa min Plads, efter at jeg for godt 14 Aar siden tog Sæde i den lovgivende Forsamling, indeholdt en Udtalelse af det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds. Det var under Behandlingen af det da foreliggende Grundlovsudkast, som i 2den overordentlige Samling 1864—65 var sendt til os i Rigsraadets Folkething fra Landsthinget, hvori der fandtes en